

Lilla és Feri gyerekkoruk óta ismerték egymást, de egyikük se gondolt arra, hogy lesz majd köztük valami. Ez a valami akkor történt, amikor diszkóban voltak, és Feri másnap ment letenni a jogsit, ezért csak almalevet ivott. Feri nem akart se táncolni, se semmit csinálni, csak ült kint a lépcsőn és cigizett. Ekkor lépett ki az ajtón Lilla, és csak úgy tengett-lengett, lógatta a táskáját, és rugdosta az új cipőben a murvát, és megkérdezte Feritől, hogy ma kell-e átállítani az órát, mert akkor hamarabb kell hazamennie. Na, ettől kezdve jól elbeszélgettek, és Feri hazakísérte.

Podmaniczky Szilárd 47

A HALÁL MENYASSZONYA

- családtörténet -

A lényeg az, hogy innenstől kezdve hiányozni kezdtek egymásnak, és ezért találkozgattak, és csókolózgattak is egy kicsit, és közben kiderült, hogy egyiküknek sem volt még dolga a másik nemmel. Megegyeztek, hogy megkeresik a legalkalmasabb pillanatot, és akkor egymáséi lesznek. Erre nagyon sokat kellett volna várni, ezért Feri elkérte egy barátja lakásának a kulcsát, és akkor ott. Lilla nem nagyon élvezte, de Feri igen. Aztán vártak egy hetet, és akkor újra kipróbálták. Na, akkor már Lillának is tetszett.

Így éltek, éldegéltek, mikor Feri kimondta, hogy házasodjanak össze. Lillának nem volt ellenére, de egy csomó problémát fölvetett, mire Feri azt válaszolta, hogy azért vannak a problémák, hogy megoldjuk őket. Ebben egyet is értettek, és összeházasodtak.

A szülői családok örültek egymásnak, anyós az apósnak, és viszont, majd megállapodtak abban, hogy adnak egy kis önrészt a fiataloknak a lakásvásárláshoz.

Amikor megkapták a pénzt, kinéztek maguknak egy kis eladó házat, és kölcsönt vettek föl rá a bankban, tizenöt évre tíz millió forintot. A törlesztőrész nem volt kevés, de Feri letette a biztonsági őr vizsgát, Lilla pedig elment a postára dolgozni.

Reggelente együtt reggeliztek, munkába együtt indultak, este pedig újra találkoztak, megvacsoráztak, és nézték a tévét. Mindketten elégedettek voltak az étellel, mikor Lilla azt mondta, szeretne egy gyereket.

Annak semmi akadálya, mondta a Feri, legalább nem költök óvszerre. Ennek a kis változásnak az örömére ifjonti hévvel vetették magukat a szerelmeskedésbe, és kipróbálták annak minden ágát és szakirányát.

Egyik este nézték a tévét, mikor a bementő bement, hogy emelkedni fog a családi pótlék, mert a kormány ezzel akarja ösztönözni a gyerekvállalási kedvet. Ferinek se kellett több, újra ledöntötte a nejt, aki ekkor

érezett először valami furcsát a dolgokban, és napokkal később el is mondta a férjének.

48 Nagyon szeretek veled kufircolni, drágaságom, mondta Ferinek, de ezzel a családi pótlékkal betetted a bogarat a fülembe. Teljesen olyan érzésem van azóta, mint amikor apám szemében láttam a kéjsóvár pénzvadász indulatot, midőn anyakocáját vitte a kanhoz, és azon számolgatott, ha nyolcnál több kismalac születne, mennyivel gazdaságosabb lenne az állattartás.

Feri lesütötte a szemét, és magához húzta az asszonyt. Ne gondolj ilyenre, butuskám, mi nem a pénzért csináljuk. Tudom, mondta Lilla, de az anyakoca és a süvöltő malacok képe beette magát a fejembe. Majd ha megszülsz a bébit, kimegy, mondta Feri, és már simogatta is az asszony melleit, már két kézre markolta a fenekét, és már dugta is bele a nyelvét a fülecskéjébe. Az asszony levetkőzött, fölfeküdt a konyhaasztalra és szétvetette a lábát. Feri megemelte a neje tomporát, és csöndesen becsúsztatva péniszét a szeméremajkak világába. Az asszony föltette Feri vállára a lábát, és így ruganyoztak, mígnem elérték a célt.

Ekkor fogant meg a kis Nándi, a konyhasztalon, ahol később mennyi főzeléket megevett.

Amikor kiderült, hogy Lilla terhes, rájöttek, hogy nincs gyerekszoba, és mindketten túlórákat vállaltak, és egyre kevesebbet találkoztak. Mire Nándi megszületett, kiütve a nappali falát, megtoldották a házat egy ötször ötös szobával. Kemény munka volt, de megérte.

Csakhogy a sok túlmunkát nem lehetett abbahagyni, mert a gyermek költsége, és az új szobával megnőtt rezszi nem engedte. Ekkor Ferinek számottevő ötlete támadt, legyen még egy gyerek, és még nagyobb családi pótlék, a szobában elfér, a rezszi meg nem növekszik. Lillának nem tetszett az ötlet, megint az anyadisznó helyzetét vázolta Ferinek, aki suttyomban le-lehagyogatta a farkáról az óvszert, és amikor Lilla észrevette, föl húzta, de előtte kilyukasztotta. Így született Zsófia.

Feriéknél igazi családi hangulat alakult ki, amit főleg hétvégén élvezhettek. Lilla főzött, Feri a gyerekekkel játszott, aztán fordítva, s bár szűkösen éltek, úgy gondolták, nem baj, mert nem is akarnak ők mást, csak hogy együtt legyenek.

Sajnos, a szülők, illetve nagyszülők már benne voltak a korban, s mivel Feri és Lilla egyikék voltak, a gondozásuk rájuk hárult. Először Lilla apja halt meg rákban, majd az anyja következett, őt az infraktus rántotta magával. Lilla hallgatag lett és szomorú, órákat ücsörgött a temetőben, és most látta be először, hogy mindenkire ez a sors vár. Feri csak a vállát vonogatta, mert egy férfi nem ijed meg a haláltól, de a szomorúság órá is átragadt.

Már nem játszottak annyit a gyerekekkel, ráadásul egy újabb terhesség is beszaladt, amit Lilla először nem akart kihordani, de amikor arra gondolt, hogy ő okozza egy gyermek halálát, miközben megoldja az élet majd maga is, megszülte a kis Gyurikát, akiről csak később derült ki, nem egészen ép.

Eladták az ő kis házukat, és beköltöztek Lilla szülei házába, ahol hirtelen minden olyan idegen lett. Lilla a múltjában bolyongott, Feri az idegen házban, talán csak Nándi volt elégedett a különszobával. Feri és Lilla észrevette, mennyire nincs közük egymáshoz, és egy este leültek megbeszélni, hogy újra összerakják magukat.

Gyertyát gyújtottak, bort ittak, és elhatározták, hogy eladják vagy elcserélik a házat. A közös akarat örömeire Lilla rámászott Ferire, és a tévéből ellesett csípőmozgással kielégítette.

Az elhatározás másnapján Ferit ki akarták rúgni a boltból, mert a nagy boldogságtól nem látta, hogy a fél üzletet kirámolták a suttyók. Vittek azok viszkít, bort, kolbászt, de még egész sajtot is, a kamera pontosan rögzített mindent. Feri nem győzött könnyörögni a boltvezetőnek, hogy kifizeti a kárt, csak hagyják állásban, mert három gyereke van, és neki kell ez a munka, különben tönkremegy az életük. A boltvezető nem volt tekintettel Feri szavaira, mert mindenki a piacról él, és Feri repült a biztonsági cégtől is.

Akkor este nagyon berúgott, egy ismeretlen nő lakásán ébredt, eltűnt az összes papírja, nem volt meg a telefonja, és a ruhái közül is csak az ingét találta. Otthon egy szót se kellett szólni a vörösborral leöntött kockás női nadrág láttán. Ez van, tárta szét a karját Feri. A rohadt életbe, üvöltözött Lilla. Ha dül, hadd düljön egészen? Ez az én férjem? Ez a férfi?

A gyerekek sírva szaladtak a szobáikba, de Lilla nem esett kétségbe, megához ölelte a férjét. Te, te hülye gyerek!

Másnap jött a telefon, hogy Feri apját bevitte a mentő, mert agyvérzést kapott, és most sincs magánál. Feri azonnal a kórházba rohant, s mély lelkifurdalással nézte az apját. Megsimogatta a lábát, az arcát, mellé ült egy székre; kitartó másnaposság körítette a tehetetlenségét. Az orvos azt mondta, hogy húsz százalék, hogy magához tér, és nyolcvan a halál. Ott zokogott aztán az anyja is az ágynál, úgy néztek egymásra, mint két idegen, akik elmulasztották a köszönést.

Egy hét múlva meghalt az öreg, és a maradék pénzüket is elvitte a temetés. Feri anyját hívták, hogy költözzön hozzájuk, de az inkább egyedül maradt, és mintha direkt csinálná, tüdőgyulladásban ment a férje után.

Most már két házat is árultak, az övékét és a szüleiét, de egyetlen vevő sem jelentkezett. Feri minden nap állás után járt, de nem kapott munkát sehol. Zsófi harmadikban bukásra állt, Nándit verekedésért akarták kirúgni

az iskolából, Gyurikáról pedig azt gondolták, intézetbe kellene vinni, de végül győzött az anyai szív.

Feri próbált talpon maradni, de az ital erősebb volt nála, és ha berúgott, most már össze is tört ezt-azt. Hol egy bútort, hol magát, Lilla azzal úszta meg sokszor, hogy magára zárta a hálószobát.

50 Elválni nem tudtak, vagy nem akartak, ezzel egyikük sem tudott szembenézni, bedobták a lovak közé a gyeplőt.

Így teltek az évek. Feri a hajánál fogva húzta ki magát az alkohol öleléséből. Művelte a két ház nagy telkeit, így aztán lett otthon zöldség, gyümölcs, néha még a piacra is jutott. Közben Gyurikát elvitte az influenza, azt mondta Lilla, amikor a karjai között tartotta, édes Istenem, nem látszott a szemén, hogy meghalt.

A temetés napján Lilla rosszul lett, kiderült, hogy újra terhes, de elvetette a gyereket, és már nem gondolkodott a gyilkos anyáról.

A postán az a hír járta, hogy létszámleépítés lesz, mert fiatalokat akarnak alkalmazni sokkal kevesebb bérért. Lilla bedühödött, és maga hagyta ott a postát, ővele nem szórakozik a kurva anyjuk se, elmehet mindenki a bús piczába a szabad kapitalizmusukkal együtt, és aztán Ferivel dolgoztak a kertekben. Kijártak az erdőbe gombát szedni, és most látták életükben először, hogy nem kellene az álmok, nem kell semmi, a föld eltartja őket.

Közben Zsófi is megnőtt, és tizenhatévesen teherbe esett, pedig azt mondta, hogy ő csak orálisan elégítette ki a gyakorlatvezető tanárt. Feri úgy volt, hogy bemegy a fejszével, és szétveri annak a baromnak a fejét, de Lilla leöntötte egy vödör hideg vízzel, és egy pillanat alatt észhez tért. Úgy állt ott a kertben a baltával a kezében, mint aki valami népies tánchoz készülődik.

Zsófit kikaparták, és megesküdt az élő Istenre, hogy csak szerelemből fog a férfiakkal közeledni. Zsófi azonban nem értette ezeket a szavakat, és csak két dologra volt hajlandó, nem enni, és a szexre. Az iskolából kirúgták, mert megbukott, hiába akart fodrász lenni. Aztán napokra elmaradozott, és ha a szülei használnak internetet, láthatták volna, hogy házi pornófilmen bukkan föl a lányuk, ahol az állatokat sem veti meg.

Nándi tudott mindent, de nem érdekelte a húga. Autószerelőnek tanult, de hiába intézte Feri az állást az ismerősöknél, egy-két nap után lelépett, és össze-vissza hazudozott. Otthon élt, evett a hűtőből, reggel elvitte a kocsit, este hazajött, bezárta az ajtót, és tök hangerőre csavarta a hangfalakat.

Néhány hónapig túrta az apja, egy este aztán betörte az ajtót, és kihajította Nándit az utcára.

Takarodj innen a piczába, te állat, nem vagy a fiam, te egy szarházi senki vagy.

Nándinak se kellett több, ököllel csapott az apja arcába, aztán meg-rugdosta a földön fekvő Ferit. Lilla az ablakból nézte, és odabent elájult. Feri csurom véresen locsolta föl az asszonyt, marta a szemét a könny meg a vér. Elfogyott, nincs több gyerek.

Zsófia egy erdei folyóparton talált rá egy vadász, a szülőknek 51 nem engedték megnézni, csak az arcáról készült közeli fotón azonosították. Állítólag kultikus gyilkosság történt, megcsonkították a végtagokat, és eltörték a gerincét.

Lilla és Feri teste megkérgesedett, a temetés után óráig ültek a temp-lomban, ahol Feri meredten nézte az oltárt, miközben Lilla az Úrhoz könyörgött, hogy mondja meg neki, mit vétettek, hogy ezt kelljen el-viselniük. Az atya látva őket, mondott valami vigasztalót, de estére már egyikük se emlékezett, hogy mi volt az.

Lefeküdtek az ágyba, és nem tudtak megmozdulni.

Alszol, kérdezte Lilla.

Nem, válaszolta Feri.

Aztán kiment a konyhába, és behozta a pálinkás üveget, és töl-tött Lillának is. Ősz volt, begyújtott a kályhába, és addig ültek szótlá-nul, míg el nem ájultak a pálinkától.

Másnap Lilla hányással ébredt, Feri szakavatottan tartotta a fejét, és csinált két szelet pirítóst.

Mi lesz most, kérdezte Lilla, mire Feri azt mondta, semmi. Magunkra maradtunk, mert nem tudtunk mit kezdeni a gyerekekkel.

Ez nem igaz, kiabált Lilla, én nem így neveltem őket, én min-dent megtettem értük, és mindegyiket egyformán szerettem, ez nem igazság.

Valamit mégis elrontottunk, morogta Feri.

De mit, mi az atyaúristent rontottunk el? Téged se abajgattak a szüleid, énhozzám se szóltak egy kukkot se. Enni adtak meg ruhát, mégse bolondultunk meg, soha nem tudtunk volna így viselkedni.

Egyszer azt mondta az apám, mondta Feri, hogy köztem meg közte az a nagy különbség, hogy én bennem már nincsenek meg a krisztusi törvények, hogy nem ismerek különbséget jó és rossz között, mert fogalmam sincs arról, hogy mi az erkölcs.

Akkor téged nem ismert az apád, mondta a Lilla.

Nem, szólt Feri, de mintha én ugyanezt mondhatnám a gyerekeinkre, csak ezúttal igaznak tűnik. Semmi nem volt bennük, olyan üresek, mint egy nem tudom, mi. Pedig nem ezt látták tőlünk.

Ugyan, drága Feri, őket már nem mi neveltük, hanem a világ, a tévé, a haverok. Bennük semmi olyan nem volt, hogy akkor is megmutassák. Szartak bele magasról.

Lehet, hogy jobb nekik, kérdezte Feri. Mi itt gürüzünk, és miért? Mi ennek az értelme? Mi az értelme annak, hogy életet kaptunk, mikor semmi másból nem áll, csak abból, hogy ellássuk magunkat.

52 Nem lehet, Feri, hogy korlátoltak vagyunk, hogy nem tudunk élni? Hogy nem tudunk szórakozni? Hogy semmi másra nem jók ezek az erkölcsi törvények, mint hogy az igazunkhoz ragaszkodjunk kö-römszakadtáig? Elég csak szétnézni. Milyen egy rongy és pökhendi emberek a gazdagok, egyik se a rohadt nagy erkölcsével gazdagodott meg. A pénzt el kell venni másoktól. Adni csak annyit adnak, hogy éppen meglegyél, hogy fűtsél magadra. Ha ennél többet akarsz, el kell venni másoktól. De a te erkölcsöd ezt soha nem bírná elviselni.

De engem nem érdekel az a rohadt pénz, kiabálta Feri, engem másva-lami érdekelne.

De micsoda?

Nem tudom. Hogy jó legyen a világra nézni. Többre becsülök egy darab répát, amit megeszek, mint rajtad kívül bárkit.

Ez a te bajod, kilógsz a sorból, sehová se tartozol.

Csak hozzád. A gyerekekhez se.

Aztán másnap még otthon ebédeltek, de délután összehapokoltak, Feri kivett egy kis pénzt az ingek közül, beültek a kocsiába, és elutaztak a hegyekbe. Lilla éveket öregedett, Feriből pedig előbújt valami örök kérdezhet-nék, meg akarta érteni a dolgokat.

A szállodai szobába bort vittek, és minden este hosszan beszélgettek.

Tudod, arra jöttem rá, mondta Feri, hogy amikor múltkor a gyümölcs-mosóba raktam az almát, és megnyitottam a csapot, a vízszugár nem eltolta az almát, hanem magához vonzotta. Eddig ezt még sose vettem észre, csak hogy valamiért kicsapja a vizet. És ez azért van, mert a vízszugár lenyomja a vizet, az almát pedig magához szippantja az áramlás. És rájöttem, hogy én is ilyen vagyok. Hogy mindig valami vákuumot képezek magam előtt a jövő-ben, hogy legyen mit megtöltenem, és nem hagyom, hogy csak úgy spontán történjenek a dolgok. A vákuum pedig szív és vonz, és folyton készenlétben tart, aztán ellök magáról. És ez így nem jó.

Hagyni kell a dolgokat a francba, nem kell mindig tervezni.

Lilla megsimogatta a férje fejét, és levette magáról a ruhákat. Feri úgy bámulta, mint egy angyalt, akit ismer és félt.

Megöregedtem, mondta Lilla. Nézd meg a bőröm, a melleim lógnak, és most már tudjuk, hiába. A hüvelyizmok pedig, biztosan érzed, kitágultak.

Ez van, mondta Feri. Ha autó lennél, lecsérélnélek.

Te mondd ezt, aki nem tud megválni a húszéves kocsijától?

Az van, drága Lilla, hogy én soha nem voltam szerelmes beléd.

Most hülyéskedsz?

Nem. És azt hiszem, ez a szerencsém. Nem a szerelem kötött hozzád, hanem valami más. Az időben látlak, a múltaddal, ami az enyém is. Látom a kiszolgáltatottságodat, az öregedő testedet, hogy te is a halál mennyasszonya vagy. És nekem el kell kísérem téged ezen az úton, ameddig csak lehet. És nem cserbenhagyni, mert akkor magamat hagyom cserben. 53
Te, vagy én? Ez ugyanaz. Azt hiszem, megtanultam az idő múlását szeretni benned. A kiszolgáltatottságod pedig a végtelen erotika.

Feri látta a szavait, ott heverték előtte, a Lilla nevű nő testében, akivel ma este is úgy izgatták egymást, mintha utoljára tehetnék. Sőt, ma este új pózban, az asszonyt háttal a hasára fektetve elégítette ki.

Mikor hazaértek a hegyekből, betörve találták az udvari ablakot, földúlva az egész házat. Lilla a papírokat összerakva látta, hogy a ház iratai tűntek el.

Másnap a rendőrség néhány telefonnal megállapította, hogy Nándi gyorskölcsönt vett fel a házra, és tegnap óta jelzalog terheli.

Feri indulat nélkül mondta az őrmesternek, hogy a mocsok, de Lilla elindult, hogy megkeresse Nándit.

Részezen és befüezve talált rá egy romkocsmában.

Ki ez a kurva, kiabált Nándi egyik barátja.

Asszem az anyám.

Jó csaj még mindig.

Lilla hiába kérlete Nándit, hogy adja vissza a papírokat. Nándi fölállt, meglökte az anyját, aki megbotlott és a földre esett.

Ez az, kiscsávók, üvöltötték a többiek, és Lillára vetették magukat. Nándi kiment a kocsmából hányini, nem akarta végignézni, ahogy megpróbálják az anyját megerőszakolni.

Lilla összeverve, véresen ért haza. Feri addig könyörgött, amíg elmondta, mi történt. Beültette a kocsiba, és bevitte a kórházba, ahová a rendőrök is megérkeztek. Feri egész éjjel a kórházban ült, Lillát több helyen összevarták.

Feri hajnalban ivott egy kávé az automatából, és hazasétált. A kamrából elővette a nagy kanadai hasítóbaltát, és estig fölaprította a téli tüzelőt.